

گوشتشی پرهیز کن. بعد از پنج، شش روز هم کتاب به او بده. من، همین کارها را انجام دادم و بچه من طی این مدت، اصلاً دارو نخورد. پس از مدت کوتاهی دخترم خوب شد.

بعد از این ماجرا، هر کس بایت بیماری برقان به درمانگاه مراجعه میکرد، دکتر میگفت: از خانم شهیدزاده سؤال کنید و اطلاعات بگیرید! من هم به همه بیماران سفارشها را دکتر را می‌گفتم و تأکید می‌کردم که دارو نخورند و به همین ترتیب همه بیماران مدواهی شدند.

بته دکتر به درمان به طریقه شیمیابی و داروهای ساخته شده، خیلی اعتقاد داشت و بیشتر معتقد بود که طب سنتی و اعتقادی مؤثرتر است. به همین خاطر در کتاب خود به نام «ولین داشگاگ، آخرین پیامبر» توضیحات جامعی در مورد اینگونه درمانها داده است که بسیار دقیق و درست است.

بته، ایرادهایی نسبت به بعضی از موضوعات کتاب گرفته شد، ولی در کل، کتابی است بر مبنای طب معنوی و علوم غیرشیمیابی.

خانم شهیدزاده، اگر خاطر تان باشد، بیمه در آن زمان چندان از طرف صاحبان صنایع مقبول نبود و کمتر شخصی برای پیمده کارگش اقدام میکرد، ولی به هر حال این اداره تشکیل شده بود. آیا خاطر خاصی از این موضوع دارد؟

معمول افرادی مراجعه میکردند و ما به کارشناس رسیدگی میکردیم و اگر کار کسی کمی دیر میشد، سریع شکایت این کار رفت و با آنها صحبت کرد و گفت: حالا زمان این کار نیست و الا ان نمی شود حمله را شروع کرد، و مردم را از این کار منع کرد و نصیحت کرد که موقع این کار هنوز نرسیده و هر زمان که مناسب بود، من به شما میگویم، دکتر به خاطر دیناری و تدین و ایمان شناس برای اتفاقات بسیار زحمت کشیدند.

در سوره رسیدگی به بیماران بیضاعت از دکتر چه صحبتی دارید که بیان کنید؟

رسیدگی دکتر به این افراد طوری نبود که کسی متوجه بشود، ما خودمان میفهمیدیم، مثلاً دکتر پولی لای نسخه آنها میگذاشت یا اگر آنها را به داروخانه رازی میفرستاد ما متوجه میشدیم. دکتر، مثل بعضی ها بپود که اگر کمکی به کسی بکنند، به همه اعلام کنند. معمول دکتر در خفا و محظمه به مردم کمک میکردننا.

دکتر، علاقه زیادی به کارهای اتفاقی داشتن و فعالیت های اتفاقی متعددی هم انجام دادند. روزهایی که تظاهرات می شد، به همکاران اجازه مخصوصی می دادند تا اگر کسی می خواهد در تظاهرات شرکت کند.

دکتر به هر رفتار خوب، هیچ چیز از دکتر ندیدم. در ضمن، دکتر بسیار خانواده دوست بودند و علاقه زیادی به خانواده داشتند. ایشان ؟ فرزند پسر و یک دختر داشتند که هنگام شهادت دخترشان هفت ماه و ۱۰ روزه بود.

در خصوص فعالیت های سیاسی دکتر چه اطلاعاتی دارد؟

دکتر، علاقه زیادی به کارهای اتفاقی داشتن و فعالیت های اتفاقی متعددی هم انجام دادند. روزهایی که تظاهرات می شد، به همکاران اجازه مخصوصی می دادند تا اگر کسی می خواهد در تظاهرات شرکت کند.

یک روز که مردم می خواستند به سواوی حمله کنند، دکتر به میان مردم رفت و با آنها صحبت کرد و گفت: حالا زمان این کار نیست و الا ان نمی شود حمله را شروع کرد، و مردم را از این کار منع کرد و نصیحت کرد که موقع این کار هنوز نرسیده و هر زمان که مناسب بود، من به شما میگویم، دکتر به خاطر دیناری و تدین و ایمان شناس برای اتفاقات بسیار زحمت کشیدند.

دو زمینه ارتباط دکتر با شهید آیت الله صدوفی هر چه می دانیدگوید.

رابطه دکتر با شهید صدوی، بسیار تنگاتنگ و صمیمانه بود. این دو با یکدیگر همکری و همکاری میکردند. و همه کارهایشان را با مشورت و همکری انجام می دادند.

یکبار، دخترم بر قارن گرفت. من که بسیار نگران بودم، نزد دکتر رفت و موضوع را گفتمن. دکتر گفت: اصلًا به او دارو نده و خربزه و عسل و نبات به او بخوران و از غذاهای نمی کرد. من حدوداً ۲۰ سال با دکتر همکار بودم و طی این

دریاره زندگی دکتر سیدرضا پاکنژاد و آشناهی شما با ایشان بفرماید؟

دکتر پاکنژاد انسانی بسیار خوب، نجیب، خیر، افتاده حال، دیندار، متعصب و بالایمان بود و با همکارانش بسیار صمیمی و مهربان بود. هر مریضی که به دکتر مراجعه میکرد از ایشان راضی بود.

زمانی که بند می خواستم استخدام شوم، دکتر پاکنژاد در اداره تأمین اجتماعی بودند. من رقم و با ایشان صحبت کردم، بعد هم مدتی دوره دیدم و استخدام شدم، در همان بیمارستانی که ایشان رئیسش بودند به نام بیمارستان اداره کار یا بیمارستان امیرالمؤمنین(ع) که اکنون به نام درمانگاه شهید پاک نژاد است.

چند سالی در بیمارستان کار کردم. بعد هم که زیر نظر خود دکتر بود تا زمانی که بازنشسته شدم و دکتر هم به مجلس رفتند و بعد هم که در حزب جمهوری اسلامی شهید شدند.

از مسائل پیش آمده و از خاطرات آن زمان که همکار ایشان بودید، بفرماید؟

ایشان همیشه صبح زود سر کار می آمدند. همیشه هم خوش برشور و خوشرو بودند. همکاران، اعم از خانم و آقا، در کار ایشان بسیار آرامش داشتند و مانند خواهر و برادر در کنار هم مشغول به کار بودند. یک روز، خانمی که دچار بیماری قلبی بود و برای درمان پیش دکتر آمده بود، در حالی که روی صندلی نشسته بود، مشغول گفت و گو با دکتر بود و از وضعیت بیماری خود می گفت که تاگهان حالش بدشده. می خواست بیفتد که دکتر او را گرفت، ولی متأسفانه ایشان همانجا فوت کرد. همین موضوع دکتر را خیلی ناراحت کرد و می گفت: آخر، چرا زمانی که اسم مرا می برد و من می خواستم کمکش کنم فوت کرد؟ چرا من نتوانستم کمکش کنم و کاری برایش انجام دهم؟

بته دکتر مریضهای زیادی داشت و گاهی پیش می آمد که بعضی از آنها ناراحت بودند و به دکتر تندي و با درشتی صحبت میکردند، اما دکتر با آرامش و بدون ناراحتی و با خونسردی آنها را مدواهی میکرد و هرگز با کسی تند برخورد نمی کرد. من حدوداً ۲۰ سال با دکتر همکار بودم و طی این

بازیورستان متواضع بود...

گفت و شنود شاهد یاران با خانم در خشندگان شهیدزاده از همکاران شهید

• درآمد

در خشندگان شهیدزاده، یکی از برستنی بیمارستان اداره کار یا امیرالمؤمنین(ع) است که نامش بعد از شهادت دکتر پاک نژاد به نام ایشان تغییر یافت. شهیدزاده، به سبب رایله کاری و حضور مستمر روزانه در کار آن شهید عزیز، به خوبی با روحیات و خلقیات این نماینده اتفاقی مجلس اول و پژوهشگر علوم اسلامی آشناست.

